

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelenik:
Hetenkint egyszer, Kedden.

Szerkesztői Iroda
s
Kiadó-hivatal,

hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók, templom-utca 548. sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egész évre 4 ft., fél évre 3 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 3 ft. 25 kr.
Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton,
felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

házasos gármonsor egyszeri hirdetésné csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.
Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
A nyilttérben a háromhasásos gármonsor beiktatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

1865.

A szamosközi járás fő szolgabirójának folyó hó 19-én 508. szám alatt kelt jelentése szerint Császló községében két darab ökor, melyek egyike: szőke szőrű, csobak szarvu bélyegtelen, másik szinte szőke szőrű, rendes szarvu, balsódorán W. M. bélyegű, mint valószínűleg lopottak, ismeretlen egyének által, hátra hagyattak.

Mi is azzal tétetik ezennel közhirrre, miként a lehető tulajdonos a kérdéses ökrökhozi tulajdoni jogát említett járás főszolgabirója előtt annyival inkább mielőbb beigazolni elne mulasztja, minthogy különben nemjelentkezés esetére azok folyó évi october 30 án Császló községben nyilvános árverés utján el fognak adani.

Szatmártt 1865. évi sept. 25-én.

1865.

A szamosközi járás fő szolgabirójának folyó hó 23-án 738. sz. alatt kelt jelentése szerint Kiszszekeres község határán folyó hó 12-én két darab ló, melyek egyike: világos pej herélt, másika pedig: szürke szőrű kanca, bitangóságban találtatott.

Mi is azzal tétetik ezennel közhirrre, miként a lehető tulajdonos a kérdéses lovakhozi tulajdoni jogát folyó évi october 30-ig említett járás fő szolgabirója előtt beigazolni tartozik.

Szatmártt, 1865. évi sept. 28. án.

1865.

A krasznaközi járás főszolgabirójának folyó hó 22-én 922. sz. a. kelt jelentése szerint Madarász községében folyó hó 18-án egy világos pej bélyegtelen kanca csikó bitangóságban találtatott.

Mi is azzal tétetik ezennel közhirrre, miként a lehető tulajdonos, a kérdéses csikóhozi tulajdoni jogát, említett járás főszolgabirója előtt annyival inkább mielőbb beigazolni el ne mulasztja, minthogy különben, nem jelentkezés esetére az, folyó évi october 20-án nyilvános árverés utján el fog adani.

Szatmártt 1865. évi sept. 28-án.

1865.

A Nyiri járás 2-ik kerület szolgabirójának folyó hó 28-án 797. szám alatt kelt jelentése szerint Máté-Szalka község határán folyó hó 3-án két koros bélyegtelen kanca ló s egy szopós csikó, melyek egyike pej, másika fekete, bitangóságban találtatván.

Mi is oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhirrre, miként a netaláni tulajdonos a kérdéses lovakhozi tulajdoni jogát említett

járás szolgabirója előtt 4 hét alatt beigazolni tartozik, különben azok nyilvános árverésen eladatni fognak.
Szatmártt, 1865. évi oct. hó 5-én.

NÉHÁNY SZÓ TÁJÉKOZÁSUL A KÖVET VÁLASZTÁSHOZ.

Most, midőn azon nagyszerű harc, melyet nemzetünk ősi alkotmányos jogai érdekében az önkényes uralom ellenében különösen 1848 év őtai 17 éveken keresztül szellemi és anyagi fegyverrel, s oly sok áldozatokkal az anyagi jólét és előhaladás oly felszámíthatlan hátrányaival vívott, végéhez látszik közeledni; most, midőn a fejedelem meggyőződve arról, miszerint csak a birodalomhoz tartozó minden népek jogos igényeinek kielégítésében rejlik hatalmának alapja, maga vette kezébe azon érdekek kiegyenlítésének művét, mely a birodalmat képező különböző országok és nemzetiségek között a viszály anyagát képezé, — most, midőn a legmagasabb fejedelmi szó szerint — nyitva a pálya, melyen ildomossággal és higgadt megfontalással haladva elérhetőnek látszik a sokat szenvedett nemzet hő óhajátása s jogai, ha nem mindenkorra is — de legalább hosszú időre biztosíthatatnak — szükség komolyan számot vetni magunkkal, azon jogok gyakorlatára nézve, melyek mint az alkotmányos élet természetes kifolyásai, e hon minden polgárait illetik, s melynek czélszerű s eszélyes használatától függ a nekik annyira kedves alkotmányos életnek nemcsak visszaszerzése, hanem megtartása s minden eshetőségek közötti szilárd fenállásának biztosítása.

Előre bocsátom, miszerint én társadalmi életünk azon osztályához kívánom intézni szavaimat, mely az anyagi élet küzdelmeivel lévén elfoglalva, — miután az alkotmányos életnek gyakorlatában nem vagyunk, azokról, miket elmondandó vagyunk, eddigelé gondolkozni sem ideje, sem alkalmunk nem volt, ezen osztály figyelmét kívánom én felbreszteni azon hivatásra nézve, mely reá nézve az alkotmányos élettel kezdetét veendő, — mert ezen osztálynak nemzeti ujjaszületésünk nagy művében döntő szerep jutott; ezzel azt akarván elérni, hogy a hiu dicsvágy és önzés csábjai között, melyekkel megkezdendő új pályáján találkozni fog, a lehető tájékozottsággal s önállósággal haladjon előre a nemes cél felé, mely közös jólétünk s hazánk felvirágzása.

Legfontosabb tényezője alkotmányos életünknek az országgyűlés, a mennyiben az országgyűlés alkotja az új törvényeket és változtatja, módosítja a kor igényeihez képest a meglévőket, már pedig kétségtelen

igazság az, hogy a jó törvények tartják fen s juttatják virágzó állapotra az államot, míg ellenben a rossz törvények, annak előbb vagy utóbb bukását idézik elő. Ily nagy fontosságú tényező lévén alkotmányos életünkben az országgyűlés, elengedhetetlen kötelessége minden honpolgárnak, hogy azon befolyását, mely az országgyűlés alakításában törvényesen illeti a legnagyobb óvatossággal és lelkiismeretességgel használja fel.

Az országgyűlést képezik az egyes községek és megyei választó kerületek által küldendő követek. Minél helyesebb tapintattal történik tehát az egyes választó kerületekben a követek megválasztása, annál sikeresebben, annál üdvösebben működő országgyűlésre lehet kilátás, és éppen ez oknál fogva minden egyes választónak, ki előtt honunk jövődjéje nem közönyös dolog, komolyan kelletik foglalkoznia azon kérdéssel: ki választásának el követnek?

Nagy szerencsétlenségnek tartanám, ha jelen válságos pillanataiban honunk életének a nép az események fejlődése iránt vagy teljes közönyösséget mutatna. vagy azon félelemből — nehogy befolyásával ártson — teljesen visszavonná magát, vagy vezetői után vak odadással haladna. A jog, mely a választók részére alkotmányunkban biztosítottatik, csak úgy lehet üdvözítő a honra, közös érdekeinkre, ha azzal önállólag élni tudunk s akarunk. Szükség tehát, hogy minden választó választását magának indokolni tudja, ezen indok pedig szükség, hogy olyan legyen, mely a czél és ahoz vezető út ismeretéből merítették. A czél nem lehet más, mint a közös haza jólétének jövődjéje biztosítása, az út, mely ehez vezet, a fogalom szerint lehet különböző; azonban most már ezen czélhoz vezető út feletti 17 évi vélemény hánykodás és sikertelen kísérletek után a nemzet közvéleménye egy eszmében állapodott meg, ezen eszmét az 1861-iki országgyűlés kimondotta s a nemzet sajátjává tette — most tehát már az ösvény közös célunk felé ki van jelelve. A követ választásánál tehát azon kell igyekeznünk, hogy oly követet válasszunk, kiről a legnagyobb valószínűséggel feltehetjük, hogy ez uton tántoríthatlanul fog elő haladni; ovakodjunk azért oly egyén megválasztásától, ki a 17 évi kísérletek között minden az abszolút kormány által felvett népboldogítási eszmének azonnal apostolává szegődött, ki a 17 évek alatt megkísértett különböző kormányzati rendszer mindenikében szerepelni kívánt, legyen bár az ily egyének bármily fényes tulajdonokkal telruházva s jutottak legyen bár mily tekintélyes állásra, mert az ilyenek előtt egyedül saját hiúságuk kielégítése a cél, melyet elérni óhajtanak, ezeknél hiányzik a politikai jellem szilárdság, mi

pedig viszonyaink között egy törvényhozónak legfőbb kelleke. De más részről ova-kodnunk kell azon tulzóktól is, kik hazánk viszonyait tekintetbe nem véve a tények kényszerítésén — a képzelet merész zárnyain magukat tultéve, hazánk jobb jövőjét elérhetetlen ábrándokban keresik. Ezeknek akarattjuk lehet a legjobb — de a politikában — magában a jó akarat nem elég; higgadt megfontolás és eszélyesség is szükséges, mely a kivihetőt a kivihetlentől megtudja különböztetni. Az előbb említett osztályba tartozó egyének — ingatag jellemükkel s nagyra vágyó szereplési hajlamuknál fogva honunk kapcsolati viszonyában rejlő önkényes uralkodási s öszpontosítási törekvéseknek mindannyiszor át szokták magukat engedni, valahányszor az említett törekvések szerencsétlen körülményeknél fogva tulsulyra jutnak s árulóivá lesznek azon eszmének, melynek megtestesítése a nemzet leghőbb óhajta: az utóbbi osztályba tartozók pedig az ábránd csak képeit ragyogtatván a nemzet szemébe — azt egyedül biztos törvényes alap elhagyására s veszélyes merényletekre vezetni törekednek, s oly uton kívánnak haladni, mely a legnagyobb valószínűséggel ismét csak a birodalmi szerkezetben rejlő önkényes uralkodást és öszpontosítási törekvések érvényrejutásához vezetne s hátráltatná, vagy talán örökre lehetetlenné tenné nemzeti önállásunk kifejlődését s így mind az előbbi, mind az utóbbi osztályba tartozó egyéniségek — közvetlen vagy közvetve — azon korlátlan uralkodási öszpontosítási rendszer előhírnökei, melynek százados nyomását lerázni, nemzetünk mindenkori törekvése volt, s mely szent s oly sok véres áldozatokkal küzdött törekvéseknek koronáját a legközelebbi országgyűlésen reményljük feltehetni.

Válasszunk oly követet, ki a két tulás között állva — míg egyrésztől ősi jogainkból csak egy hajszályit is engedni — honárulásnak tartaná, addig más részről utópiakért, elérhetetlen ábrándokért, azt mit nekünk alaptörvényeink biztosítanak, kockáztatni soha sem fogja. De mikép ismerhetünk rá emberitükre? Ez nem oly nehéz feladat, mint a minőnek gondolnánk. A nép, ha fére nem hagyja magát vezetni, mindenkor bámulatos tapintattal szokta eltalálni ahelyett. De egyébiránt is az 1843-tól fogva lefolyt küzdelmes korszak nagyon megpróbálta a hazafiai jellemeket. Ne tekintsük tehát egyedül azt, hogy mit tett, vagy tesz a legközelebbi multban, vagy jelenben, egyik vagy másik jelet, hanem tekintsünk végig 17 évi nyilvános életén és azt válasszuk el, ki nyilvános életében legkevésbé volt következetlen azon elvhez, mely alaptörvényeinknél fogva nemzeti önállásunkat biztosítja; válasszuk el azt, ki a lefolyt 17 évek alatt dicsvágy vagy önérdékből soha sem engedte magát által azon törekvéseknek, melyeknek végcélja hazánk függetlenségének s nemzeti létünknek megsemmisítése volt. Válasszuk el azt, ki nem csak akkor tüzte ki a hazafiaság lobogóját, midőn már ez előtt néhány évvel az események hatalma által a kormány kényszerítve érezte magát a nemzet jogos kívánatainak engedni, hanem akkor is szüzen megőrzé hitét s meggyőződését, midőn a kormány teljes bizodalommal levén az iránt, hogy a Magyarország önállósága s nemzetiségünk teljes megsemmisítésével ugyanazonos birodalmi öszpontosítási rendszabályait a hatalom erejével keresztülviendi, míg egyrésztől a hazafiaság dijja üldözés s megvetés volt, addig azok, kik ama veszélyes rendszabályok keresztülvitelére közvetve vagy közvetlen segédkezet nyújtottak, jövedelmes hivatalokkal s rendjelekkel tiszteltettek meg. Válasszuk el azt,

ki önérdéke feláldozásával bebizonyította azt, hogy keble a közjóletért is dobog, adjuk meg a hazafias nemes önmegtadánknak e tiszteletet, hogy lássa az utókor, hogy nem csak a hatalom képviselői, hanem a nép is megtudja jutalmazni embe-reit, a jutalom legszebbikével, bizodal-mával.

M..... L.....

VIDÉKI HANGOK.

Érmellék, 1863. okt. elején.

Mult hó sept. 15-én az ákosi ref. szt.-egyház kebelében tartatott az ermelléki tanítói testület értekezlete, egyházmegyei közügyigazgató tisztt. Fábán Dániel sz.-cséhi ref. lelkész elnökle alatt. Jegyzett: az ákosi ref. tanító.

Az értekezlet főbb tárgyai voltak:

Az irva olvasás vagy a hangoztatva tanítás előnye felőli eszme csere, s a kézi könyvek megalapítása. Az elsőt illetőleg, az értekezleti gyűlés, a tanmódszer czélszerűségét beismerte s azt elvileg elfogadta, azonban a mi rendszeretlen falusi iskolánkban annak kellő sikerrel taníthatását kétségbe vonta. A kézi könyveket illetőleg pedig az ugynevezett sárospataki népiszkolai könyveknek elfogadása ajánlatott.

Vita tárgya lön a Prot. Egyh. és Isk. lapnak a közköltiségi megrendelése, minden tanító 50—50 ujkr. fizetni köteleztetvén, azonban több okoknál fogva e czél létesítése a papi olvasó-kör megalapítása idejére halasztatott.

Gyengén vagyunk, a pauperismus záttonján minden tervezések, törekvések megakadnak; s hogy e gyűlés is nem volt kellő népességit eredményű, nagyrészt ennek tulajdonítható. Első teendők volna a szegénységet eltávolítani s tanítóinknak általánosan oly fizetésről gondoskodni, hogy azok hivataluknak élhessenek, s jusson a lelküket képző irodalmi termékek megszerzésére is. Második teendők volna a czélnak megfelelő tanszobákat készíteni s azokat minden iskolai szerekekkel taneszközökkel ellátva, berendezni.

Harmadszor rendes iskolázást felállítani; ekkor aztán ha minden egyház tanodájában képzett egyének hivataloskodhatnak, tanítói értekezletek kellő sikerrel tartathatnak s a népnevelés országa közeledhetik elfele; de így ha ilyen állapotba leszünk, sem a tanítói értekezletek, sem a censurák, sem egyéb más intézkedések tökéletesen czélra nem vezetnek!

E kevés — de szükséges — kitérés után idej egyezzük azt, és hogy ugyancsak sept. hó 17-én s több napjain megtartatott a sz. szolnoki h. h. egyházmegye r. sz. zsinatja is, nt. Faragó József esperes ur elnökle alatt, a midőn is a főbb tárgyak egyike volt a képviseleti rendszer megvitatása, honnan kifolyólag azon képviseleti terv, mely az egyh. felsőbbbség által kiadott, kevés módosítással ellőn fogadva. Tárgyaltatott a zilahi tápintézet ügye is. E tárgyban még aug. hó 10-én egy bizottmányi ülés tartatott Zilahon, hol is elfogadtatott azon közvetítő vélemény, miszerint, ha már előbb nem lehet, mint nov. 1-én a tápintézet életbeléptessen, az idő alatt az e czélra ajánlott buza és pénz ajánlatok beszedetvén.

A díjmentesen felveendő tanoncokhoz, még fél dij fizetők felvevése is véleményeztetett.

Adja Isten, hogy az intézet a kitűzött időben valósággá válhasson, s több szegény gyermekeknek alkalmat nyujthasson a tanulhatásra.

Ti azért megyénk s egyházaink meleg

kéblü tanügybarátai, járuljatok fillérjeitekkel e szent ügyhöz, bizonyára jó cselekedetek jutalma nem fog elmaradni!!!

Érmelléki.

Debreczen, 1863. octoberben.

Tek. Szerkesztő ur!

Idestova csaknem egy éve annak, mióta a „Tárogató“, mélyen tisztelt olvasóival — igénytelen soraim által — nem volt alkalmam találkozni. S ezen hanyagságot sulyos betegségemnek lehet főképen tulajdonítani; mely, a különben is gyöngé, és sok tekintetben erőtelen testet, egészen munkatehetlenné tette. De mivel már most — ha bár csak némi részben is — egészségemet ujlag visszanyertem: bátran ígérhetem, hogy nála nálál hűségesebb levelezőt, keresnék légyen azt Diogenes lámpájával, találni nem lehetne.

Hogy és miképen telnek napjaink Debreczenben, a kálvinisták Rómájában? arra egyszerűen és egyszersmind kimerítőleg válaszolhatok. — „Remény rózsaszín bölcsességében ringatjuk lelkeinket; s ugy teszünk mint az izraeliták, várva-várjuk a messiást, (azaz: a boldogabb jövőt); hogy azonban ezen reariényünk előri-e teljesülését avagy nem? arról a krónika titokszerűen hallgat! Amnyi különben bizonyos, hogy mióta csak eszméletünket bírjuk, szebb reményekkel soha nem kecségtetünk megtört, de csüggedni még mind ez ideig nem tudó sziveinket, mind a jelen időszakban.

Nagy innepélylyel készülünk fölszentelni „Thalia díszes templomát,“ — mely jövő december hó 9-kén „Zrinyi, a költő“ czimű új művel fog megnyitattani. Városunk szöglet épületei már is csak-hogy el nem röpülnek az előleges színházi jelentés, óriás nagyságu plakátjaitól, melynek ugyan — tartalmát illetőleg — nem igen örvendhetünk, mivel a helyek ára, tekintve a jelen pénzzük s nyomasztó viszonyokat, hatalmasan föl van esigázva. Az ugyan, még most kezdetben megjárja egy vagy két előadásnál, mivel a kíváncsiság sokakat azért is elviszen, hogy megtekunthessék a színház belszerkezetét; de ha ezen fölemelt ár továbbra is megmarad a maga valóságában, akkor bizony Reszler urra nem jövend el a várva-várt post nobile phoebus.

Heti vásárjaink igen látogatottak, van itt minden, mi csak szemnek és száznak szép és kedves; csak-hogy a vevőknek mintegy felkiáltójel gyanánt ül homlokán a pénzhiany. Egyedül a mi kedves izraelitánk azok, kik nyakrafőre szedik halomra az életnemüeket, s szállítják tova a vaklovon, azaz: a gőzösön.

Más ujdonságot ez alkalommal nem közölhetek, de ujlog ígérem, hogy rövid idő mulva többel szolgálандok.

Addig is Isten velünk! — A rövid viszontlátásig!

A t. szerkesztőségnek tisztelője

Erdéy István m. k.

HELYBELI HIREK.

— Mint biztos forrásból értesültünk, gr. Károly György ő excja, Szatmármegye főispánja e hó 10-ikén konferenciát tartott N.-Károlyban, — 11- és 12-ére pedig az 1861-diki megyei bizottmányi tagokat hivta össze megyei gyűlésre.

Egyszersmind értesültünk, hogy Ő excja sz. kir. Szatmár városának királyi biztosa, az 1861-ki képviselő testületet, e hó 14-ére hivta össze.

VEGYES HIREK.

** Ő Felsége névnapját oct. 4-én nagy tinnepélyességgel tilték meg a fővárosban. A Budán tartott isteni tisztelet után elébb az egyetem tanácsa tisztelettel Sennyei tárnok ő excejánál dr. Wenzel Gusztáv az új rektor magnificus által vezetve. A tárnok ezután Pestvárosa küldöttségét fogadta. E küldöttség Rottenbiller Lipót főpolgármester vezérlete alatt azon kérelemmel járult ő exceja elé, hogy Pestvárosa hódolatát és tiszteletét Császár Ő Felsége trónja elé juttatni kegyeskednék. — Este a nemz. színházban előadást tartottak.

* Ő Felsége V. Ferdinánd cs. és apostoli király a magyar tud. akademiának ujonnan 4000 forintot ajándékozni és ezen összeget főndvarmesteri hivatala által az akademia elnökének, gróf Dessewffy Emil urnak kézbesíttetni méltóztatott.

— (Kinevezések.) Ő Felsége legmagasb elhatározása folytán Bereg megye főispánjává Lónyay Albert, Liptó megye főispánjává Szentiványi Márton — s Biharmegye főispánjává Szilágyi József neveztetett ki.

— (Kinevezések.) Sztankovánszky Imre Tolnamegye főispánjává, idős báró Wesselényi Ferencz Közép-Szolnok megye főispánjává, gr. Sztáray Viktor Zemplén megye főispánjává, Karácsonyi László Torontál megye főispánjává, Balajthy Vendel pedig a Jász-Kun-kerületek főkapitányává neveztetett ki.

— A pénzügyéség megszüntetése. A „Wanderer“ pesti levelezője foljgyzi, hogy Bécsből érkező magántudósítások megerősítik azon Pesten elterjedt hírt, mely szerint a cs. kir. pénzügy őrsegnek az ország beneszejében való megszüntetése legközelebb várható, s a pénzügy őrseg működése csak az

ország határait marad korlátozva. E hírrel összekötöttségben áll az, hogy a kormány a dohánygyedárúságot 3 évre próbául bérbe akarja adni, a dohánytermelés azonban — teljesen szabaddá tétetnék. E hírek, melyek közelebb a behozott külföldi szivarokkal s török dohánynyal való kereskedésre adott sok engedményben némi támpontokra találunk, különben természetesen még megerősítésre várnak.

† A horvát országgyűlésnek oct. 9-ére kitűzött megnyitását Ő Felsége november 12-re elhalasztotta.

** A magyar kir. gárda felállításáról ismét keringenek hírek s ismét erősítik, hogy gr. Pálffy Mór ő exceja fog kinevezeteni kapitányának.

† (Rablógyilkosság.) Pilis-Maróthon az ottani kir. alapítványi urodalomnak köztiszteletben állott ellenőre, Nagy Károly. mult hó 22-én éjjel borzasztó rablógyilkosság áldozata lett. A szerencsétlen reggel vértől elborítottan eszméletlenül találták. Az összes szekrények erőszakkal felszakítva, az iratok a vérről befecskenedett padlón szétszórva heverték. A még tudva nem lévő készpénzen kívül 24 ing N. K. betűkkel, 12 ezüst kanál s egy kétesövű lőfegyver raboltatott el, melybe e szó „Tata“ van vésvé. A fején lévő seb fókositásra mutat, kezein is megvannak nyomai, hogy azok meg voltak kötve. bár a kötelékeket a gonosztevők később eltávolították. A halálosan megsérült, mint a „P. H.“-nek írják, öntudatlan s eszméletlen állapotban van, s így alig remélhetni, hogy tőle bővebb felvilágosítást lehet majd nyerni a tettesek felől. Az illető szolgabíró csakhamar megjelent a véres tett helyszínén, s azonnal megtette a gonosztevők kinyomozására az intézkedéseket.

** (Tűzvész.) Dusnok községét közelebbről az a szerencsétlenség érte, hogy gyújtás által 27 ház, majd sept. 28-án esteli 8 órakor ismét gyújtás által, 42 ház s több mellék-épület elhamvadt. Emberélet azonban nem esett áldozatul.

— A Domahida községbeli belső kisebb kir. haszonvételek folyó hó 17-kén árverés útján kiadandók. — Haszonbéri évek kezdete ugyan e hó 24-ike lévén.

Domahidy Pál,
közbirókossági felügyelő.

Ü Z L E T:

Szatmártt. october 4-én tartott hétivásári piaci árak: Tiszta buza 4 ft—4 ft 04 kr. Kétszeres 3 ft—3 ft—20 kr. Rozs 3 ft. Árpa 1 ft 90 kr.—2 ft. Zab 90 kr—1 ft. Tengeri 3 ft 20 kr—3 ft 60 kr. Kása 5 ft—5 ft 60 kr. Főzelék 3 ft 20 kr—4 ft. Krumpli 1 ft 60 kr.

T-Ujlak, october 2. 1865.

A mai hétivásár piaci árfolyama következők voltak köblönként, u. m. Tiszta buza 4 ft 80 kr—5 ft. Kétszeres jó 3 ft. 80 kr. Gabona 2 ft 80 kr—3 ft. Árpa 2 20 kr. Zab 1 ft. Kása 4 ft 80 kr—5 ft. Tengeri 4 ft 20 kr. Lencse 3 ft 60—80 kr. Bor-ó 3 ft 20—40 kr. Paszuly 7 ft 60—80 kr. Krumpli nem volt.

Huszt, sept. 22-én 1865.

Piaci árfolyam. Tiszta buza 2 frt 70 kr. Kétszeres 1 frt 82 kr. Rozs 1 frt 55 kr. Tengeri 2 frt 30 kr. Zab 70 kr.

H I R D E T É S E K.

A n. m. gróf Károlyi György ur ő kegyelmesége birtokában lévő Szaniszló községbeli italmérségi jog gyakorlat haszonvétele, 1866. évi april 24-iktől számított három évre bérbe adandó lévén, errenézve az árverelés f. évi october hó 24-kén a n.-károlyi uradalmi tisztartósági irodában fog megtartatni; hová a vállalkozók, kellő bánatpénzzel ellátva — ezennel meghivatnak.

N.-Károly oct. 1. 1865.

1—2. **Bársony János.** urad. tisztartó.

Batiz és Szatmár közt egy esonó levél elveszett Hofman Rafael cím alatt; — kéretik a megtaláló 2 o. é. frnyi jutalom mellett Jeszenszky Lajos urnak Szatmáron kézbesíteni.

2433/1865.

Felhívás.

A Zelenak Katalin özvegyült Hofbauer-né, jelenleg Lengyel Györgyné, s gyermekei Hofbauer Ignác, Terézia, Magdolna és Veronika nevére jegyzett Nagy-Károly községi 1345. sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás útján elárverezhetese tekintetéből a bekebelezéssel biztositott hitelezőknek a megyei telekjegyzőkönyvi törvényszék előtt leendő összejövetelére 1865-ik évi october hó 19-dik napjának d. e. 9 órája lévén kitűzve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhivatnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknél jelentsék be.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszékének 1865-ik évi september hó 14-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

456. sz.

HIRDETMÉNY.

Közhierré tétetik: hogy Seffer József ur, nagybányai lakos kereskedőnek, Kovács Károly ur, mint felperes javára, végrehajtás útján lefoglalt bánya részvényei, u. m.

1. A láposbányai Fekete Imre bányában.
2. A láposbányai Kuptyora Josue bányában.
3. A nagybányai János Evangelista bányában.
4. A misztbányai Boldog aszszony bányában.
5. A nagybányai Veresvizi Lipót bányában.

6. A misztbányai Ferencz bányában lévő számos és értékes banya részvényei, e folyó évi october hó 28-dik napján, dél előtti 10 órakor kezdendő, s a bányabírószág szállásán megtartandó nyilvános árverés útján, kész pénz fizetés mellett, el fognak adatni.

Kelt Nagybanán sept. 28-án 1865.

Nyirő József,

1—2 végrehajtó bányabíró.

31085/III sz.

Jószág eladási hirdetmény

A szatmári cs. kir. pénzügyi igazgatóság felsőbb jóváhagyás mellett a felső

falusi község házánál folyó évi october 24-én a tartozói acarialis rész jószágát 1616 ft 25 kr és illetőleg 80 ft 10 kr o. é. kikültási árral, mindkét nap 10 órakor reggel megkezdendő nyilvános árverés útján örök áron elárvereztetni.

Írásos ajánlatok a nevezett igazgatóságnál 1865. évi october 21-én esti hat óráig, és az árverező bizottmányánál az árverés napján, a szóbeli ajánlatok megkezdéséig, benyújthatók.

Az írásbeli 50 kerros bélyeggel ellátandó ajánlatok legyenek lepecsételve és tartalmazzák:

- a) a jószág megnevezését, melyre az ajánlat tétetik;
- b) az ajánlónak kereszt- és vezetéknevét, úgy lakhelyét azon hozzáadással, hogy nagykoru;
- c) az ajánlott vételár betű és szám szerinti összegét;
- d) azon nyilatkozatot, hogy ajánló az eladásit feltételeket, melyek a nevezett igazgatóságnál megtekinthetők, — jól ismeri és azoknak megtartására magát kötelezi;
- e) a 10% bánatpénzt, vagy annak valamely cs. kir. pénztárnál lett befizetéséről szóló nyugtát.

Kelt Szatmártt 1865. sept. 21-én.

Vittek.

3155/1865.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhierré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Kovács Agoston felperes részére, ennek 150 frnyi és 50 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Szakadály Pál alperes ellen, ennek a Nagy-Paládközségi 90. sz. tjkönyvben 2748. helyr. sz. alatt nevére bejegyzett birtokára, mely 3^{1200/1600} hold felső és alsó malomuti dűlőben fekvő szántóföldből áll, s összesen 200 frtra becsültelet, elrendeltetvén: harmadik árverési határidőül az 1865. évi october hó 11-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetelt ki; melyre venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az

árverési feltételeket alóirt törvényszéknél és a végrehajtással megbizott járási szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a legtöbbet ígérőre becsáron alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszékének 1865. évi september hó 7-ik napján Szatmártt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

2200/1865.

4—3

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhierré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Ujlaky Miklós felperes részére, ennek 52 frnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Csüri Lajos alperes ellen, a Sz.-Várallya községi 516. sz. tjkönyvben 708. h. r. szám alatt nevére bejegyzett birtokaira, melyek három kapás szőlőből, szilvás, gyümölcsös és cserjésből állanak, s összesen 160 frtra becsültelettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi november hó 9-dik, és szükség esetén 1865. évi december hó 14-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetelt ki, melyre venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alóirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbizott Cseh János főszolgabíró urnal bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszékének 1865. évi september hó 14-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

3088/1865 P.

4—3

Hirdetmény.

Szatmármegye polgári törvényszéke részéről ezennel közhierré tétetik, miszerint s.-ujlaki volt lakos néhai Zsitkóvszky

